

Brussel, 8 december 2025
(OR. en)

16548/25

Interinstitutioneel dossier:
2025/0101(COD)

JAI 1878
ASILE 120
ASIM 91
CODEC 2054

RESULTAAT BESPREKINGEN

---

van:	het secretariaat-generaal van de Raad
aan:	de delegaties
nr. vorig doc.:	16025/25
nr. Comdoc.:	8042/25 + ADD 1
Betreft:	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de vaststelling van een lijst van veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie - <i>Algemene oriëntatie</i>

De Raad kwam tijdens zijn zitting van 8 december 2025 tot een algemene oriëntatie over het bovengenoemde voorstel.

Toevoegingen ten opzichte van het Commissievoorstel staan in *vetgedrukte cursieve tekst* en geschrapte tekst wordt aangegeven met [...]. Van de wijzigingen die het voorzitterschap in Verordening (EU) 2024/1348 heeft aangebracht en die niet in het oorspronkelijke Commissievoorstel waren opgenomen, zijn de toevoegingen *vetgedrukt en cursief onderstreept* en zijn de schrappingen aangegeven met [...].

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348 wat betreft de vaststelling van een lijst van veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 78, lid 2, punt d),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité¹,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's²[...]

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

---

¹ PB C, [...], blz. [...]

² PB C, [...], blz. [...]

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op grond van Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad³ [...] zijn specifieke regels van toepassing [...] indien een verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst. In het bijzonder moet de behandeling van een verzoek worden versneld en kan een lidstaat, indien de verzoeker nog geen toestemming heeft gekregen om het grondgebied van de lidstaat binnen te komen, de gegrondheid van een verzoek in een grensprocedure behandelen.
- (2) **Verordening (EU) 2024/1348 voorziet in de mogelijkheid om derde landen op het niveau van de Unie aan te wijzen als veilige landen van herkomst overeenkomstig de in die verordening vastgelegde voorwaarden.** Het is noodzakelijk de toepassing van het begrip “veilig land van herkomst” te versterken, aangezien het aanwijzen van veilige landen van herkomst een essentieel instrument is om verzoeken die waarschijnlijk ongegrond zijn, sneller te behandelen. Ook moet een aantal van de verschillen tussen de nationale lijsten van veilige landen van herkomst van de lidstaten worden aangepakt. Daarom moet op het niveau van de Unie een lijst van veilige landen van herkomst worden opgesteld. Hoewel de lidstaten bevoegd blijven om wetgeving toe te passen of in te voeren die het mogelijk maakt om op nationaal niveau andere derde landen aan te wijzen dan die welke op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst zijn aangewezen, moet het gemeenschappelijk aanwijzen op het niveau van de Unie ervoor zorgen dat het begrip door alle lidstaten op eenvormige wijze wordt toegepast met betrekking tot verzoekers van wie het land van herkomst is aangewezen.

---

³ Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van Richtlijn 2013/32/EU (PB L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (3) Het feit dat een derde land op het niveau van de Unie of op lidstaatniveau als een veilig land van herkomst wordt beschouwd, kan geen absolute waarborg voor de veiligheid van de onderdanen van dat land vormen, *zelfs niet voor wie niet behoort tot een categorie personen waarvoor een uitzondering is gemaakt bij de aanwijzing van het land als veilig land van herkomst*, en maakt een individuele behandeling van het verzoek om internationale bescherming dus niet overbodig. *De aard van de aan de aanwijzing ten grondslag liggende beoordeling impliceert dat er enkel rekening kan worden gehouden met de algemene civiele, juridische en politieke omstandigheden in dat land en met de vraag of actoren van vervolging, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de praktijk al dan niet worden gestraft wanneer zij in dat land schuldig worden bevonden.* De lidstaten mogen het begrip “veilig land van herkomst” alleen toepassen indien de verzoeker in het kader van een individuele beoordeling geen elementen kan verstrekken die rechtvaardigen waarom het begrip “veilig land van herkomst” in zijn/haar geval niet van toepassing is, en mits de verzoeker de nationaliteit van dat land heeft of een staatloze is en voorheen zijn/haar gewone verblijfplaats in dat land had. De toepassing van het begrip in het kader van de individuele beoordeling doet geen afbreuk aan het feit dat bepaalde categorieën verzoekers zich in een specifieke situatie kunnen bevinden in de aangewezen derde landen en dus een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben of een reëel risico lopen op ernstige schade.

- (3a) De beoordeling of een derde land moet worden aangewezen als veilig land van herkomst is gebaseerd op een reeks relevante en beschikbare informatiebronnen, waaronder informatie van de lidstaten, het Asielagentschap van de Europese Unie (“het Asielagentschap”), de Europese Dienst voor extern optreden, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen en andere internationale organisaties. Bij de beoordeling wordt, indien beschikbaar, ook rekening gehouden met de in artikel 11 van Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad⁴ bedoelde gemeenschappelijke analyse van de informatie over het land van herkomst, overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1348. Op basis van een reeks van dergelijke informatiebronnen wordt een aantal derde landen als veilig land van herkomst aangemerkt.*
- (4) Voor de landen waaraan de status van kandidaat-lidstaat voor toetreding tot de Unie is toegekend, worden in het Verdrag betreffende de Europese Unie de voorwaarden en beginselen vastgelegd waaraan elk land dat een lidstaat wil worden, moet voldoen. Deze criteria zijn in 1993 vastgesteld door de Europese Raad van Kopenhagen en in 1995 aangescherpt door de Europese Raad van Madrid. De criteria zijn: beschikken over stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen; een functionerende markteconomie hebben en het hoofd kunnen bieden aan de concurrentiedruk en de marktkrachten binnen de EU; in staat zijn om de verplichtingen die het lidmaatschap met zich meebrengt, op zich te nemen, met inbegrip van het vermogen om de regels, normen en beleidsmaatregelen die samen de essentie van de EU-wetgeving vormen, doeltreffend uit te voeren, en de doelstellingen van de politieke, economische en monetaire unie onderschrijven. De Europese Raad verleent een land de status van kandidaat-lidstaat op basis van een advies van de Europese Commissie dat is opgesteld naar aanleiding van het verzoek van het land om toetreding tot de Unie.

---

⁴ *Verordening (EU) 2021/2303 van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening (EU) nr. 439/2010 (PB L 468 van 30.12.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).*

(5) [...]⁵[...]

---

⁵ [...]

- (6) De status van kandidaat-lidstaat wordt door de Europese Raad toegekend bij een unaniem besluit, op aanbeveling van de Europese Commissie. Wat met name de politieke criteria voor het EU-lidmaatschap betreft, is gebleken dat de kandidaat-lidstaten van de EU vooruitgang hebben geboekt op het gebied van stabiele instellingen die de democratie, de rechtsstaat, de mensenrechten en het respect voor en de bescherming van minderheden garanderen. Daarom kan worden geconcludeerd dat derde landen waaraan de status van kandidaat-lidstaat van de EU is toegekend, moeten worden *beschouwd als veilige landen van herkomst in de zin van Verordening (EU) 2024/1348 en bijgevolg op het niveau van de Unie* als veilige landen van herkomst moeten worden aangemerkt.⁶ *Er moet echter terdege rekening mee worden gehouden dat de situatie in een kandidaat-lidstaat van de EU zodanig kan evolueren dat de aanwijzing van het land als veilig land van herkomst niet langer van toepassing is. Daarom moet in deze verordening worden bepaald dat de aanwijzing van de derde landen waaraan de status van kandidaat-lidstaat van de EU is verleend, niet langer mag worden toegepast* [...]indien een van de volgende voorwaarden van toepassing is: er is sprake van een ernstige [...] bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land; er zijn beperkende maatregelen in de zin van het vijfde deel, titel IV, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgesteld naar aanleiding van optreden van het land *dat gevolgen heeft voor de grondrechten en fundamentele vrijheden en dat relevant is voor de aanwijzing als veilig land van herkomst*; of het EU-brede erkenningspercentage voor verzoekers uit het land is hoger dan 20 %. *De lidstaten mogen het begrip “veilig land van herkomst” niet toepassen op verzoekers uit een kandidaat-lidstaat van de EU zolang de in deze verordening bepaalde omstandigheden voortduren.*

---

⁶ *Deze aanwijzingen laten eventuele toekomstige besluiten van de Europese Raad of de Raad over de toelating van kandidaat-lidstaten tot de Unie onverlet.*

(6a) Het is van essentieel belang dat de aanmerking als veilig land van herkomst van kandidaat-lidstaten van de Unie op eenvormige wijze wordt toegepast in alle lidstaten, onder meer wat betreft de in deze verordening vastgelegde omstandigheden waarin die landen niet langer als veilige landen van herkomst mogen worden beschouwd. Om de uitvoering van deze verordening te faciliteren en om rechtszekerheid te bieden, moet de Commissie de situatie in de kandidaat-lidstaten van de Unie voortdurend volgen en de lidstaten en de Raad ervan in kennis stellen dat een van die omstandigheden in een van die landen van toepassing is of niet langer van toepassing is. Gezien de mogelijke gevolgen voor de externe betrekkingen van de Unie en de lidstaten mag de Commissie de lidstaten niet zonder voorafgaande goedkeuring van de Raad in kennis stellen van het bestaan van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat van de EU. Dienovereenkomstig geldt dat de Commissie de lidstaten pas van een ernstige bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat van de EU in kennis mag stellen nadat zij dat ter kennis heeft gebracht van de Raad, en die daarvoor voorafgaande goedkeuring heeft verleend.

(6b) Wanneer de Commissie de lidstaten en de Raad in kennis stelt van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat van de Unie, moet zij rekening houden met een breed scala aan relevante informatiebronnen, met inbegrip van informatie van relevante instellingen, organen of instanties van de Unie of internationale organisaties. De Commissie moet er met name rekening mee kunnen houden of de Europese Raad of de Raad het bestaan van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het betrokken derde land heeft erkend. Evenzo moet de Commissie, wanneer zij de lidstaten en de Raad ervan in kennis stelt dat er niet langer sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in een kandidaat-lidstaat van de EU, ermee rekening kunnen houden dat de Europese Raad of de Raad heeft erkend dat de desbetreffende omstandigheden niet langer bestaan.

(7) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen 16 lidstaten Kosovo⁷ momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Kosovo 5 %. Kosovo is een potentiële kandidaat voor het lidmaatschap van de Unie. In zijn grondwet zijn de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten opgenomen. Kosovo is een parlementaire, representatieve democratie met meerdere partijen en een scheiding van de wetgevende, de uitvoerende en de rechterlijke macht, en het desbetreffende rechtskader is in overeenstemming met de Europese normen. In het algemeen waarborgt het rechtskader de bescherming van de grondrechten en is het in overeenstemming met de Europese normen. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Kosovo worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. Er bestaat geen risico op ernstige schade in Kosovo in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347⁸. De doodstraf is niet opgenomen in de nationale wetgeving en de Kosovaarse autoriteiten zetten zich zichtbaar in voor het voorkomen van foltering en mishandeling. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Kosovo en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er is in Kosovo geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

---

⁷ Deze benaming laat standpunten over de status onverlet en is in overeenstemming met resolutie UNSCR 1244/1999 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.

⁸ Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (PB L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (8) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen zes lidstaten Bangladesh momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Bangladesh 4 %. Het land heeft een aantal internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Bangladesh is een parlementaire republiek met een grondwet waarin de scheiding tussen de uitvoerende en de rechterlijke macht is vastgelegd. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Bangladesh worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Hoewel Bangladesh de doodstraf kent en het land het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet heeft ondertekend, worden doodvonnissen zelden uitgevoerd. Bangladesh heeft het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Bangladesh en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

- (9) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijst geen enkele lidstaat Colombia momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Colombia 5 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. De grondwet van 1991 en de daaruit voortvloeiende jurisprudentie van het grondwettelijk hof bieden sterke waarborgen voor de mensenrechten. Colombia is een federale republiek met een democratisch, representatief politiek systeem en een scheiding tussen de uitvoerende, de wetgevende en de rechterlijke macht. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Colombia op grote schaal worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij het risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. Er bestaat in het algemeen geen risico op ernstige schade in Colombia in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347, behalve in specifieke plattelandsgebieden waar de overheid niet volledig aanwezig is. De doodstraf is krachtens de Colombiaanse grondwet verboden. Het rechtskader dat foltering en onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing verbiedt, is in overeenstemming met de internationale normen. Er is geen sprake van een algemene dreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

(10) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen zes lidstaten Egypte momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Egypte 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Egypte is een republiek waar de president zowel staatshoofd als hoofd van de uitvoerende macht is. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Egypte worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Hoewel de doodstraf is opgenomen in het wetboek van strafrecht en de militaire wetgeving van Egypte, heeft Egypte het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing geratificeerd. Egypte heeft in zijn nationale strategie voor de mensenrechten verklaard voornemens te zijn de wet inzake voorlopige hechtenis te hervormen, de detentieomstandigheden te verbeteren, het aantal misdaden waarop de doodstraf staat, te beperken en de mensenrechtencultuur in alle overheidsinstellingen te versterken. Tot dusver is vooruitgang geboekt in het institutionele traject, maar er is behoefte aan een doeltreffende uitvoering. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Egypte en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

(11) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen negen lidstaten India momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit India 2 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. India is een constitutionele republiek en een parlementaire democratie. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van India worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Hoewel India de doodstraf heeft opgenomen in zijn strafrecht en het land het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet heeft ondertekend, wordt de doodstraf sinds 2020 niet meer uitgevoerd. India heeft het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing [...] *ondertekend*. Er vindt geen gewapend conflict plaats in India en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

(12) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen elf lidstaten Marokko momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Marokko 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. Marokko is een parlementaire monarchie. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Marokko worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Marokko heeft in 1993 een moratorium op de uitvoering van de doodstraf ingesteld, maar de doodstraf is nog altijd opgenomen in het strafrecht en het land heeft het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet geratificeerd. Marokko heeft het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Marokko en daarom is er geen sprake van een bedreiging door willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

(13) Volgens de informatie van het Asielagentschap wijzen tien lidstaten Tunesië momenteel op nationaal niveau aan als veilig land van herkomst, en in 2024 bedroeg het Uniebrede erkenningspercentage voor verzoekers uit Tunesië 4 %. Het land heeft de belangrijkste internationale mensenrechteninstrumenten geratificeerd. In de grondwet van 2022 is een presidentieel stelsel vastgelegd. Er zijn geen aanwijzingen dat burgers van Tunesië worden uitgezet, verwijderd of uitgeleverd aan landen waar zij risico zouden lopen op de doodstraf, foltering, vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling. In het algemeen bestaat er geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15 van Verordening (EU) 2024/1347. Tunesië heeft in 1991 een moratorium op de uitvoering van de doodstraf ingesteld, maar de doodstraf is nog altijd opgenomen in het strafrecht en het land heeft het Tweede Facultatieve Protocol bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, gericht op de afschaffing van de doodstraf, niet geratificeerd. Tunesië heeft het VN-Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing geratificeerd. Er vindt geen gewapend conflict plaats in Tunesië en daarom is er geen sprake van een bedreiging als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het algemeen is er in het land geen sprake van vervolging in de zin van artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347.

(14) [...]

- (15) Overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1348 kan een derde land slechts worden aangewezen als veilig land van herkomst indien op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er geen sprake is van vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die verordening.
- (16) Aangezien er in het algemeen geen risico op vervolging of ernstige schade in de zin van Verordening (EU) 2024/1347 bestaat in Bangladesh, Colombia, Egypte, India, Marokko en Tunesië, noch in Kosovo (een potentiële kandidaat voor het lidmaatschap van de Unie), zoals ook blijkt uit de zeer lage erkenningspercentages, [...] **kan worden geconcludeerd dat deze landen voldoen aan de criteria om te worden beschouwd als veilig land van herkomst in de zin van Verordening (EU) 2024/1348 en op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst moeten worden aangewezen. Dit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de lidstaten om op nationaal niveau andere derde landen als veilige landen van herkomst aan te wijzen, noch aan de eventuele toekomstige aanwijzing van andere derde landen die aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2024/1348 voldoen, als veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie, door middel van toekomstige wijzigingen van die verordening.**
- (17) De aanwijzing van die landen als veilige landen van herkomst op het niveau van de Unie doet geen afbreuk aan de regel van Verordening (EU) 2024/1348 dat de lidstaten het begrip “veilig land van herkomst” alleen mogen toepassen wanneer verzoekers in het kader van een individuele beoordeling geen elementen kunnen verstrekken die rechtvaardigen dat het begrip “veilig land van herkomst” in hun geval niet van toepassing is. In dat verband moet bijzondere aandacht worden besteed aan verzoekers die zich in een specifieke situatie in die landen bevinden, zoals lhbtq’ers, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, mensenrechtenverdedigers, religieuze minderheden en journalisten.

(17a) Significante veranderingen in een derde land dat op het niveau van de Unie als veilig derde land of als veilig land van herkomst is aangewezen, kunnen onevenredige gevolgen hebben voor specifieke gebieden of groepen personen in dat land, wat leidt tot verschillende beschermingsbehoeften voor bepaalde verzoekers uit dat land en de noodzaak om de procedurele waarborgen van die verzoekers te waarborgen. Bij Verordening (EU) 2024/1348 wordt de mogelijkheid geïntroduceerd om een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst aan te wijzen met uitzonderingen voor specifieke delen van zijn grondgebied of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen. In Verordening (EU) 2024/1348 wordt ook bepaald dat de Commissie de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst kan schorsen door middel van een gedelegeerde handeling indien de situatie van dat land significant verslechtert. Om de situatie aan te pakken waarin een op het niveau van de Unie als veilig derde land of als veilig land van herkomst aangewezen derde land voor zijn gehele grondgebied of voor bepaalde categorieën personen binnen de bevolking van dat land niet langer voldoet aan de in Verordening (EU) 2024/1348 vastgelegde materiële voorwaarden voor een dergelijke aanwijzing, moet de Commissie de bevoegdheid krijgen overeenkomstig artikel 290 VWEU gedelegeerde handelingen vast te stellen om die aanwijzing ten aanzien van specifieke delen van het grondgebied of duidelijk identificeerbare categorieën personen in het betrokken derde land voor een periode van zes maanden gedeeltelijk te schorsen, indien dit noodzakelijk, gewenst en evenredig is met het oog op de significante veranderingen in het land die gevolgen hebben voor dat deel van of die categorie personen in het land.

Voorts moet de Commissie binnen drie maanden na de vaststelling van de gedelegeerde handeling waarin wordt voorzien in de gedeeltelijke schorsing van het derde land, een wetgevingsvoorstel indienen om de delen van het grondgebied of de categorieën personen waarop de schorsing van toepassing is, uit het toepassingsgebied van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst te schrappen. Indien een lidstaat de Commissie vervolgens mededeelt dat hij op basis van een onderbouwde beoordeling van oordeel is dat het derde land, na veranderingen in zijn interne situatie, opnieuw voldoet aan de voorwaarden van Verordening (EU) 2024/1348 met betrekking tot het land als geheel of bepaalde delen van het grondgebied of de bevolking van het land, kan de Commissie voorstellen de aanwijzing van dat land als veilig derde land of als veilig land van herkomst dienovereenkomstig te wijzigen.

- (18) Aangezien de migratiesituatie snel kan veranderen en de druk toeneemt als gevolg van de aankomst van gemengde migrantenstromen met een hoog percentage verzoekers die weinig kans hebben op het verkrijgen van internationale bescherming, moeten de lidstaten de in artikel 42, lid 1, punt j), van Verordening (EU) 2024/1348 bedoelde grond voor een versnelde behandeling van verzoeken kunnen toepassen vanaf een eerdere datum dan de algemene toepassingsdatum van die verordening, **op voorwaarde dat de lidstaten de desbetreffende bepalingen en procedures van Richtlijn 2013/32/EU hebben omgezet en uitgevoerd.** Hierdoor zouden de lidstaten snel en flexibel kunnen reageren op veranderingen in de migratiestromen. Aangezien verzoeken van dergelijke verzoekers waarschijnlijk ongegrond zijn, zou de snelle behandeling ervan in een versnelde procedure of een grensprocedure de asiel- en migratieautoriteiten in staat stellen echte verzoeken efficiënter te beoordelen, sneller beslissingen te nemen en zo bij te dragen tot een betere en geloofwaardigere werking van het asiel- en terugkeerbeleid, met volledige inachtneming van de grondrechten.

- (19) Bovendien moeten de lidstaten, om *beter* rekening te kunnen houden met complexe en feitelijke situaties in derde landen *die op het niveau van de Unie niet als veilig derde land of als veilig land van herkomst zijn aangewezen*, al voordat Verordening (EU) 2024/1348 van toepassing wordt, uitzonderingen kunnen maken voor specifieke delen van [...] *het* grondgebied *van die landen* of voor duidelijk identificeerbare categorieën personen wanneer zij wetgeving toepassen of invoeren op grond waarvan [...] *die landen* op nationaal niveau worden aangewezen.
- (20) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk op het niveau van de Unie een gezamenlijke lijst van veilige landen van herkomst opstellen en de toepassing van een aantal bepalingen van Verordening (EU) 2024/1348 vervroegen, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en alleen op het niveau van de Unie kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.

- (21) [...]Overeenkomstig artikel 3 en artikel 4 bis, lid 1, van Protocol nr. 21 betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland ten aanzien van de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, heeft Ierland [...]bij brief van **22 juli 2025**[...] te kennen gegeven dat het aan de vaststelling en toepassing van deze verordening wenst deel te nemen.[...]
- (22) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en **aan** het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening en is deze niet bindend voor, noch van toepassing op Denemarken.
- (23) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.
- (24) Verordening (EU) 2024/1348 moet dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) 2024/1348 wordt als volgt gewijzigd:

-1) in artikel 60 wordt lid 4 vervangen door:

“4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 74 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land onder de voorwaarden van artikel 63.”;

0) in artikel 61 wordt lid 1 vervangen door:

“1. Derde landen kunnen [...] slechts worden aangewezen als [...] veilig landen van herkomst overeenkomstig deze verordening indien op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er geen sprake is van vervolging als gedefinieerd in artikel 9 van Verordening (EU) 2024/1347, noch van een reëel risico op ernstige schade als gedefinieerd in artikel 15 van die verordening.”;

1) artikel 62[...] wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Derde landen [...] kunnen op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst [...] worden aangewezen, overeenkomstig de voorwaarden die in artikel 61 en in dit artikel zijn vastgelegd.”;

[...]b) [...] de volgende leden worden na lid 1 ingevoegd:

“1 bis. De in bijlage II bij deze verordening vermelde derde landen worden op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst aangewezen.

[...]I ter. De **derde** [...] landen waaraan de status van kandidaat-lidstaat van de Unie is toegekend, worden op het niveau van de Unie **ook** als veilige landen van herkomst aangewezen, tenzij er sprake is van een **of meerdere** [...] van de volgende omstandigheden:

- a) er is een ernstige [...] bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in het land;
- b) er zijn beperkende maatregelen in de zin van het vijfde deel, titel IV, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie vastgesteld naar aanleiding van optreden van [...] **dat derde land dat gevolgen heeft voor de grondrechten en fundamentele vrijheden die relevant zijn voor de criteria voor de aanwijzing van een derde land als veilig land van herkomst overeenkomstig artikel 61;**
- c) volgens de meest recente jaarlijkse gemiddelde gegevens van Eurostat voor de hele Unie besluiten de bevoegde autoriteiten in meer dan 20 % **van het totale aantal beslissingen dat door de bevoegde autoriteit voor dat derde land wordt genomen**, om internationale bescherming te verlenen aan verzoekers uit het land, dat wil zeggen aan onderdanen van dat land of staatlozen die daar voorheen hun gewone verblijfplaats hadden.[...]

Indien een van de in de eerste alinea, punten a), b) en c), bedoelde omstandigheden van toepassing is of niet langer van toepassing is, stelt de Commissie de lidstaten en de Raad daarvan in kennis. In het in punt a) bedoelde geval vraagt de Commissie de voorafgaande goedkeuring van de Raad alvorens de lidstaten in kennis te stellen.”;

[...]

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 74 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig land van herkomst onder de voorwaarden van artikel 63.”;

2) artikel 63 wordt vervangen door:

“Artikel 63

Schorsing en verwijdering van de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst

- 1. In geval van significante veranderingen in de situatie van een derde land dat op het niveau van de Unie is aangewezen als veilig derde land of als veilig land van herkomst, maakt de Commissie een onderbouwde beoordeling van de mate waarin dat derde land voldoet aan de voorwaarden van artikel 59 of 61 en zijn, indien de Commissie van oordeel is dat niet meer of niet meer volledig aan deze voorwaarden wordt voldaan, de volgende bepalingen van toepassing:*

a) indien niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 59 of 61 met betrekking tot specifieke delen van het grondgebied van het derde land of duidelijk identificeerbare categorieën personen in het land, stelt de Commissie overeenkomstig artikel 74 een gedelegeerde handeling vast om de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor die delen of categorieën voor een periode van zes maanden gedeeltelijk te schorsen;

b) indien niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 59 of 61 met betrekking tot het gehele grondgebied of de gehele bevolking van het derde land [...], stelt de Commissie overeenkomstig artikel 74 een gedelegeerde handeling vast waarbij de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor de duur van zes maanden volledig wordt geschorst.

2. *De Commissie evalueert de situatie in het in lid 1 bedoelde derde land voortdurend, waarbij zij onder meer rekening houdt met de door de lidstaten en het Asielagentschap verstrekte informatie over veranderingen in de situatie van dat derde land die zich naderhand voordoen.*

3. *Indien de Commissie overeenkomstig lid 1, punt a) of b), een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld waarbij de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst voor alle of bepaalde delen van het grondgebied of voor categorieën personen van het betrokken derde land wordt geschorst, dient zij binnen drie maanden na de datum van vaststelling van die gedelegeerde handeling, overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure een voorstel in tot [...]:*
- a) wijziging van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst om ruimte te bieden voor uitzonderingen op de aanwijzing ten aanzien van de specifieke delen van het grondgebied of de duidelijk identificeerbare categorieën personen die onder de uit hoofde van lid 1, punt a), vastgestelde gedelegeerde handeling vallen, of*
- b) verwijdering van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of [...] als veilig land van herkomst.*
4. *Indien de Commissie een voorstel als bedoeld in lid 3 niet binnen drie maanden na de vaststelling van de gedelegeerde handeling als bedoeld in lid 1 heeft ingediend, is de gedelegeerde handeling [...] niet langer van kracht. Indien de Commissie een dergelijk voorstel binnen drie maanden na de vaststelling van de in lid 1 bedoelde gedelegeerde handeling indient, is de Commissie bevoegd om, op basis van een onderbouwde beoordeling, de geldigheidsduur van deze gedelegeerde handeling te verlengen voor een periode van zes maanden, met een mogelijkheid om die verlenging eenmaal te hernieuwen.*

5. *Onverminderd lid 4 geldt dat, indien het door de Commissie ingediende voorstel waarbij de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst wordt verwijderd of gewijzigd, niet binnen 15 maanden na de indiening van het voorstel door de Commissie is aangenomen, de volledige of gedeeltelijke schorsing van de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst wordt opgeheven.”;*

3) *artikel 64 wordt vervangen door:*

“Artikel 64

Aanwijzing op nationaal niveau van derde landen als veilig derde land of als veilig land van herkomst

1. *De lidstaten kunnen met het oog op de behandeling van verzoeken om internationale bescherming wetgeving handhaven of invoeren waarin wordt voorzien in de nationale aanwijzing als veilig derde land of als veilig land van herkomst van andere landen dan die welke op het niveau van de Unie als zodanig zijn aangewezen.*
2. *Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst door middel van een op grond van artikel 63, lid 1, punt a) of b), vastgestelde gedelegeerde handeling volledig of gedeeltelijk is geschorst, wijzen de lidstaten dat land niet op nationaal niveau aan als veilig derde land of als veilig land van herkomst.*

3. *Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van een derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst volgens de gewone wetgevingsprocedure is [...] verwijderd of gewijzigd, kan een lidstaat de Commissie mededelen dat hij van mening is dat het land, als gevolg van veranderingen in de situatie in dat land, opnieuw voldoet aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, [...] of artikel 61.*

De mededeling gaat vergezeld van een onderbouwde beoordeling van de mate waarin dat land voldoet aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, [...] of artikel 61, met daarbij een toelichting op de specifieke veranderingen in de situatie van het derde land waardoor het land opnieuw aan deze voorwaarden voldoet. In voorkomend geval specificeert de lidstaat in zijn mededeling op welke delen van het grondgebied of categorieën personen van het derde land zijn beoordeling van toepassing is.

Na de mededeling verzoekt de Commissie het Asielagentschap haar inlichtingen en analyses te verschaffen over de situatie in het derde land.

Indien de aanwijzing op het niveau van de Unie van het door de lidstaat meegedeelde derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst is verwijderd overeenkomstig artikel 63, lid 3, punt b), [...] mag de lidstaat die de mededeling doet dat derde land alleen op nationaal niveau aanwijzen als veilig derde land of als veilig land van herkomst wanneer de Commissie daar geen bezwaar tegen maakt.

Het recht van bezwaar van de Commissie geldt slechts gedurende een periode van twee jaar na de datum waarop de aanwijzing op het niveau van de Unie van dat derde land als veilig derde land of als veilig land van herkomst is verwijderd. Bezwaren van de Commissie moeten worden ingediend binnen een periode van drie maanden na de datum van kennisgeving door de lidstaat en na een degelijke evaluatie van de situatie in dat derde land, met inachtneming van de voorwaarden van artikel 59, lid 1, en artikel 61 van deze verordening.

Indien [...] de Commissie van oordeel is dat [...] opnieuw aan de voorwaarden van artikel 59, lid 1, of artikel 61 is voldaan [...] met betrekking tot alle of sommige delen van het grondgebied of categorieën personen van het derde land waarop de uit hoofde van de eerste alinea ontvangen mededeling betrekking heeft, kan [...] zij een voorstel tot wijziging van deze verordening indienen, overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure, teneinde [...] dat derde land op het niveau van de Unie aan te wijzen als veilig derde land of als veilig land van herkomst met betrekking tot de categorieën personen waarvoor of de delen van het grondgebied van het derde land waarin aan die voorwaarden is voldaan.

4. *Uiterlijk op 12 juni 2026 en onmiddellijk nadat een derde land op nationaal niveau is aangewezen als veilig derde land of als veilig land van herkomst of nadat vermeldingen van landen zijn gewijzigd, stellen de lidstaten de Commissie en het Asielagentschap daarvan in kennis. De lidstaten delen de Commissie en het Asielagentschap eenmaal per jaar mee op welke andere veilige derde landen dit begrip is toegepast met betrekking tot specifieke verzoekers als bedoeld in artikel 59, lid 4, punt b).”;*

4) *artikel 78 wordt als volgt gewijzigd:*

a) *in lid 2, wordt “bijlage” vervangen door “bijlage I”;*

[.../5) *artikel 79 wordt als volgt gewijzigd:*

a) *aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:*

*“Artikel 59, lid 2, artikel 61, lid 2, en artikel 61, lid 5, punt b), zijn echter van toepassing met ingang van de datum van inwerkingtreding van Verordening (EU) .../... [tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348] wat betreft de toepassing van het begrip “veilig [...] land **van herkomst**” overeenkomstig de artikelen 36 en 37 van Richtlijn 2013/32/EU en het begrip “veilig **derde** land [...]” overeenkomstig artikel 38 van Richtlijn 2013/32/EU **vóór 12 juni 2026.**”;*

b) aan lid 3 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“[...] **Een lidstaat kan** artikel 42, lid 1, punt j), en artikel 42, lid 3, punt e), vóór 12 juni 2026 toepassen als gronden voor de versnelde behandelingsprocedure overeenkomstig artikel 31, lid 8, van Richtlijn 2013/32/EU of voor de procedure aan de grens of in transitzones overeenkomstig artikel 43 van Richtlijn 2013/32/EU **indien hij de desbetreffende bepalingen heeft omgezet en de in dit artikel genoemde bijzondere procedures op nationaal niveau heeft uitgevoerd vóór de datum van inwerkingtreding van Verordening (EU) .../... [tot wijziging van Verordening (EU) 2024/1348].**”;

c) lid 4 wordt vervangen door:

“4. Voor de lidstaten die niet gebonden zijn door Richtlijn 2013/32/EU, gelden verwijzingen in de leden 2 en 3 van dit artikel als verwijzingen naar Richtlijn 2005/85/EG.”;

[.../6) de titel “Bijlage” wordt vervangen door “Bijlage I” en de tekst in de bijlage bij deze verordening wordt toegevoegd als bijlage II **bij Verordening (EU) 2024/1348.**

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement

De voorzitter

Voor de Raad

De voorzitter

“BIJLAGE II

De volgende derde landen worden op het niveau van de Unie als veilige landen van herkomst aangewezen:

Bangladesh

Colombia

Egypte

India

Kosovo*

Marokko

Tunesië

* Deze benaming laat standpunten over de status onverlet en is in overeenstemming met resolutie UNSCR 1244/1999 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en het advies van het Internationaal Gerechtshof over de onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo.”